KOMMISJONSFORORDNING (EU) nr. 788/2014

av 18. juli 2014

om fastsettelse av nærmere regler for ilegging av bøter og tvangsmulkter og tilbaketrekking av anerkjennelse av organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, i henhold til artikkel 6 og 7 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 391/2009 av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip([1]), særlig artikkel 14 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Artikkel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 391/2009 gir Kommisjonen myndighet til å ilegge anerkjente organisasjoner bøter og tvangsmulkt som definert i artikkel 2 i nevnte forordning, eller til å tilbakekalle deres anerkjennelse, for å sikre håndheving av kriteriene og forpliktelsene fastsatt i nevnte forordning med sikte på å fjerne potensielle trusler mot sikkerheten eller miljøet.

2) Av hensyn til gjennomsiktighet er det hensiktsmessig å fastsette, i samsvar med artikkel 14 nr. 2 i forordning (EF), en detaljert forretningsorden for beslutningstaking samt metoden for Kommisjonens beregning av bøter og tvangsmulkter slik at de berørte organisasjonene på forhånd får kjennskap til den, herunder særlige kriterier for Kommisjonens vurdering av sakens grovhet og i hvilken grad sikkerheten eller vernet av miljøet er blitt svekket.

3) Innføring av bøter og tvangsmulkt bør gi Kommisjonen et ekstra redskap til å reagere på en mer nyansert, fleksibel og avpasset måte på en anerkjent organisasjons brudd på reglene i forordning (EF) nr. 391/2009, enn ved tilbakekalling av dens anerkjennelse.

4) En tvangsmulkt bør være effektivt for å sikre at ethvert brudd på forpliktelsene og kravene i forordning (EF) nr. 391/2009 utbedres umiddelbart og på en hensiktsmessig måte. Ved forordning (EF) nr. 391/2009 gis Kommisjonen derfor myndighet til å ilegge tvangsmulkt dersom en anerkjent organisasjon ikke har gjennomført de forebyggende og utbedrende tiltakene som Kommisjonen krever, etter et rimelig tidsrom og fram til den aktuelle anerkjente organisasjonen har truffet de nødvendige tiltakene. Om nødvendig, i lys av sakens omstendigheter, kan det daglige beløpet for tvangsmulkten gradvis økes for å gjenspeile hvor presserende de nødvendige tiltakene er.

5) Beregningen av bøter og tvangsmulkt som en brøkdel av organisasjonens omsetning, idet det tas hensyn til det øvre taket fastsatt i samsvar med forordning (EF) nr. 391/2009, er en enkel metode for å gjøre bøter og tvangsmulkt avskrekkende, samtidig som de står i forhold til både sakens grovhet og den aktuelle organisasjonens økonomiske kapasitet, i lys av de ulike størrelsene til anerkjente organisasjoner.

([1]) EUT L 131 av 28.4.2009, s. 11.

6) Av hensyn til gjennomsiktighet og rettssikkerhet bør anvendelsen av taket for det høyeste samlede beløpet på bøter og tvangsmulkt klart defineres, idet det tas hensyn til de ulike omstendighetene der dette vil gjelde. Av samme grunner bør det også fastsettes hvordan den totale gjennomsnittlige omsetningen i de tre foregående regnskapsårene for virksomhet som omfattes av virkeområdet for forordning (EF) nr. 391/2009, skal beregnes for hver anerkjent organisasjon.

7) En beslutning om å trekke tilbake anerkjennelsen av en organisasjon på grunnlag av vilkårene i artikkel 7 nr. 1 i forordning (EF) nr. 391/2009 bør ta hensyn til alle faktorer som er knyttet til det overordnede målet om å overvåke de anerkjente organisasjonenes virksomhet og samlede resultat, herunder effektiviteten av eventuelle bøter og en eventuell tvangsmulkt som allerede er ilagt for gjentatte og alvorlige brudd på nevnte forordning.

8) Det bør fastsettes en særlig prosedyre for å gjøre det mulig for Kommisjonen, enten på eget initiativ eller på anmodning fra medlemsstaten(e), å trekke tilbake anerkjennelsen av en organisasjon i henhold til forordning (EF) nr. 391/2009, med henvisning til Kommisjonens myndighet til å vurdere anerkjente organisasjoner og ilegge bøter og tvangsmulkt med de tilknyttede prosedyrene fastsatt i denne forordningen.

9) Det er viktig at en beslutning om å ilegge bøter, tvangsmulkt eller tilbakekalling av anerkjennelse i samsvar med denne forordningen er utelukkende basert på forhold som den berørte anerkjente organisasjonen har fått mulighet til å kommentere.

10) Denne forordningen er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om de grunnleggende rettigheter, særlig retten til å forsvare seg og prinsippene om fortrolighet og å unngå gjentatt straffeforfølgning (ne bis in idem-prinsippet), i samsvar med de alminnelige rettsprinsipper og Den europeiske unions domstols rettspraksis.

11) Beslutninger om ilegging av bøter og tvangsmulkt i samsvar med denne forordningen bør kunne tvangsfullbyrdes i samsvar med artikkel 299 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte og kan være underlagt Den europeiske unions domstols kontroll.

12) For å sikre rettferdighet og rettssikkerhet i gjennomføringen av prosedyren er det nødvendig å fastsette detaljerte regler for beregningen av frister fastsatt av Kommisjonen i løpet av prosedyren og av foreldelsesfristene som får anvendelse på Kommisjonen for ilegging og innkreving av bøter og tvangsmulkter, samtidig som det tas hensyn til ikrafttredelsesdatoen for forordning (EF) nr. 391/2009.

13) Håndhevingen av denne forordningen krever et effektivt samarbeid mellom de berørte medlemsstatene, Kommisjonen og Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå. Det er derfor nødvendig å klargjøre hvilke rettigheter og forpliktelser hver av disse partene har i forbindelse med prosedyrene fastsatt i denne forordningen, for å sikre effektiv gjennomføring av undersøkelsen, beslutningsprosessen og oppfølgingsprosessen i henhold til artikkel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 391/2009.

14) Tiltakene fastsatt i denne forordningen er i samsvar med uttalelse fra komiteen for sjøsikkerhet og hindring av forurensning fra skip (COSS), nedsatt ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2099/2002([1]).

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

KAPITTEL I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Formål

Denne forordningen fastsetter regler for Kommisjonens gjennomføring av artikkel 6 og 7 i forordning (EF) nr. 391/2009.

([1]) EFT L 324 av 29.11.2002, s. 1.

Den fastsetter kriteriene for fastsettelse av beløpet for bøter og tvangsmulkter, prosedyren for beslutning om å ilegge bøter og tvangsmulkt eller om å trekke tilbake anerkjennelsen av en anerkjent organisasjon på Kommisjonens eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen får definisjonene fastsatt i artikkel 2 i forordning (EF) nr. 391/2009 anvendelse.

Videre menes med

«berørt medlemsstat» enhver medlemsstat som har overdratt til en anerkjent organisasjon ansvaret for å inspisere, besikte og sertifisere skip som seiler under dens flagg, med sikte på å kontrollere overholdelse av de internasjonale konvensjonene, i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/15/EF av 23. april 2009 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse([1]), herunder den medlemsstaten som har sendt Kommisjonen anmodningen om anerkjennelse av denne organisasjonen i samsvar med artikkel 3 i forordning (EF) nr. 391/2009.

KAPITTEL II

BØTER OG TVANGSMULKT

Artikkel 3

Fastslåing av overtredelser

1. Kommisjonen skal fastslå at det foreligger en overtredelse i henhold til artikkel 6 nr. 1 i forordning (EF) nr. 391/2009 der

a) en anerkjent organisasjons alvorlige eller gjentatte manglende overholdelse av ett av minstekriteriene fastsatt i vedlegg I til forordning (EF) nr. 391/2009 eller dens forpliktelser i henhold til artikkel 8 nr. 4, artikkel 9, artikkel 10 og artikkel 11 i forordning (EF) nr. 391/2009, viser alvorlige mangler i en anerkjent organisasjons struktur, systemer, prosedyrer eller interne kontroller,

b) prestasjonsnivået til en anerkjent organisasjon blir dårligere, idet det tas hensyn til kommisjonsvedtak nr. 2009/491/EF([2]), og det viser alvorlige mangler i organisasjonens strukturer, systemer, prosedyrer eller interne kontroller,

c) en anerkjent organisasjon har bevisst har gitt uriktige, ufullstendige eller villedende opplysninger til Kommisjonen i forbindelse med dens vurdering, eller har på annen måte hindret denne vurderingen.

2. I alle prosedyrer ved overtredelse i henhold til denne forordningen ligger ansvaret for å bevise en overtredelse hos Kommisjonen.

Artikkel 4

Beregning av bøter

1. En grunnbot på 0,6 % av den anerkjente organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning, som fastsatt i samsvar med artikkel 9, skal først tilordnes hver overtredelse som fastslås på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 i forordning (EF) nr. 391/2009.

2. Ved beregning av den individuelle boten for hver overtredelse skal grunnboten nevnt i nr. 1 økes eller reduseres på grunnlag av overtredelsens grovhet og virkninger, særlig i hvilket omfang sikkerheten eller vernet av miljøet er blitt svekket, i samsvar med henholdsvis artikkel 5 og 6.

3. Maksimumsbeløpet for hver individuell bot skal ikke overstige 1,8 % av den anerkjente organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning.

4. Dersom én handling eller unnlatelse fra den anerkjente organisasjonens side utgjør det eneste grunnlaget for to eller flere overtredelser i henhold til artikkel 6 nr. 1 bokstav a) i forordning (EF) nr. 391/2009, som er fastslått i samsvar med artikkel 3 nr.

([1]) EUT L 131 av 28.5.2009, s. 47.
([2]) EUT L 162 av 25.6.2009, s. 6.

1 bokstav a) i denne forordningen, skal den individuelle boten for alle disse parallelle overtredelsene tilsvare den høyeste av de individuelle bøtene som er beregnet for de underliggende overtredelsene.

5. Den totale boten som ilegges en anerkjent organisasjon i én beslutning, skal være summen av alle individuelle bøter som følger av anvendelsen av nr. 1–4 i denne artikkelen, uten at dette berører det maksimale taket som er fastsatt i henhold til artikkel 6 nr. 3 i forordning (EF) nr. 391/2009, som nærmere beskrevet i artikkel 8 i denne forordningen.

Artikkel 5

Vurdering av en overtredelses grovhet

Når Kommisjonen vurderer grovheten av hver overtredelse, skal den ta hensyn til alle relevante skjerpende og formildende omstendigheter, særlig følgende:

a) Hvorvidt organisasjonen har handlet uaktsomt eller forsettlig.

b) Antallet av den anerkjente organisasjonens handlinger eller unnlatelser som gir opphav til overtredelsen.

c) Hvorvidt overtredelsen påvirker enkelte kontorer, geografiske områder eller hele organisasjonen.

d) Gjentakelse av den anerkjente organisasjonens handlinger eller unnlatelser som førte til overtredelsen.

e) Overtredelsens varighet.

f) En feilaktig framstilling av skipets faktiske tilstand i sertifikater og samsvarsdokumenter som er utstedt av den anerkjente organisasjonen, eller at uriktige eller villedende opplysninger er tatt med i disse.

g) Tidligere sanksjoner, herunder bøter, som den samme anerkjente organisasjonen er ilagt.

h) Hvorvidt overtredelsen er et resultat av en avtale mellom anerkjente organisasjoner eller en samordnet praksis, som har som formål eller virkning at kriteriene og forpliktelsene fastsatt i forordning (EF) nr. 391/2009 ikke overholdes.

i) Den anerkjente organisasjonens grad av aktsomhet og samarbeid i forbindelse med oppdagelsen av de relevante handlingene eller unnlatelsene, samt i forbindelse med Kommisjonens fastslåing av overtredelsene.

Artikkel 6

Vurdering av virkningene av en overtredelse

Når Kommisjonen vurderer virkningene av hver overtredelse, særlig i hvilket omfang sikkerheten og vernet av miljøet er blitt svekket, skal den ta hensyn til alle relevante skjerpende og formildende omstendigheter, særlig følgende:

a) Arten og omfanget av de manglene som faktisk berører eller potensielt kan berøre flåten som er sertifisert av organisasjonen, og som nevnte organisasjon som følge av overtredelsen ikke har oppdaget eller kanskje ikke er i stand til å oppdage eller ikke har krevd eller kanskje ikke er i stand til å kreve rettidig oppretting av, idet det særlig tas hensyn til kriteriene for tilbakeholding av et skip fastsatt i vedlegg X til europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/16/EF([1]) om havnestatskontroll.

b) Den andelen av flåten som er sertifisert av organisasjonen, og som faktisk eller potensielt er berørt.

c) Alle andre omstendigheter som utgjør en spesifikk identifiserbar risiko, for eksempel typen skip som faktisk eller potensielt er berørt.

Artikkel 7

Tvangsmulkt

1. Kommisjonen kan ilegge den berørte organisasjonen tvangsmulkt som omhandlet i artikkel 6 nr. 2 i forordning (EF) nr. 391/2009, uten at dette berører de bøtene som ilegges i henhold til artikkel 3, for å sikre at organisasjonen treffer de forebyggende og utbedrende tiltakene som Kommisjonen krever i forbindelse med sin vurdering av den anerkjente organisasjonen.

2. I beslutningen om ilegging av bøter i henhold til artikkel 3 kan Kommisjonen også fastsette en tvangsmulkt som skal ilegges den anerkjente organisasjonen, dersom og for så lenge den unnlater å iverksette utbedringstiltak eller uten gyldig grunn drøyer med å stanse overtredelsen.

([1]) EUT L 131 av 28.5.2009, s. 57.

3. I beslutningen om å ilegge tvangsmulkt skal det fastsettes en frist for når den anerkjente organisasjonen må ha overholdt det påkrevde tiltaket.

4. Tvangsmulkten får anvendelse fra dagen etter utløpet av fristen fastsatt i samsvar med nr. 3, og fram til dagen da organisasjonen har truffet egnede utbedringstiltak, forutsatt at Kommisjonen anser utbedringstiltaket som tilfredsstillende.

5. Grunnbeløpet per dag for tvangsmulkten for hver overtredelse skal være 0,0033 % av den anerkjente organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning beregnet i samsvar med artikkel 9. Ved beregning av det individuelle tvangsmulktbeløpet for hver overtredelse skal grunnbeløpet justeres på grunnlag av overtredelsens grovhet og under hensyn til i hvilken grad sikkerheten eller vernet av miljøet er blitt svekket, i lys av artikkel 5 og 6 i denne forordningen.

6. Kommisjonen kan i lys av sakens omstendigheter, og særlig i lys av hvor presserende det er med utbedringstiltaket som skal iverksettes av den berørte organisasjonen, beslutte å øke det daglige tvangsmulktbeløpet til følgende grenser:

a) Når den anerkjente organisasjonen overskrider fristen fastsatt i henhold til nr. 3 med mer enn 120 dager, skal det daglige tvangsmulktbeløpet fra den 121. til den 300. dagen etter utløpet av fristen være 0,005 % av organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning, beregnet i samsvar med artikkel 9.

b) Når den anerkjente organisasjonen overskrider fristen fastsatt i henhold til nr. 3 med mer enn 300 dager, skal det daglige tvangsmulktbeløpet fra den 301. dagen etter utløpet av fristen være 0,01 % av organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning, beregnet i samsvar med artikkel 9.

7. Det samlede tvangsmulktbeløpet som ilegges i henhold til denne artikkelen, individuelt eller i tillegg til bøter, skal ikke overstige det maksimale taket som er fastsatt i henhold til artikkel 6 nr. 3 i forordning (EF) nr. 391/2009, som nærmere beskrevet i artikkel 8 i denne forordningen.

Artikkel 8

Fastsettelse av det maksimale samlede beløpet for bøter og tvangsmulkt

Det maksimale samlede beløpet for bøter og tvangsmulkt som ilegges den anerkjente organisasjonen, som fastsatt i artikkel 6 nr. 3 i forordning (EF) nr. 391/2009, skal fastsettes på følgende måte:

a) Det samlede beløpet for bøter som ilegges en anerkjent organisasjon i samsvar med artikkel 4 i løpet av ett regnskapsår for denne organisasjonen, idet det tas hensyn til datoen for beslutningen om å ilegge denne organisasjonen bøter, og, dersom det finnes mer enn én beslutning om å ilegge denne organisasjonen bøter, datoen for den første beslutningen om å ilegge denne organisasjonen en bot, skal ikke overstige 5 % av organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning beregnet i samsvar med artikkel 9.

b) Det samlede beløpet for bøter som ilegges en anerkjent organisasjon i samsvar med artikkel 4 i løpet av ett regnskapsår for denne organisasjonen, fastsatt i samsvar med nr. 1, og for tvangsmulkten som ilegges i de samme beslutningene i samsvar med artikkel 7 nr. 2, og som påløper så lenge organisasjonen ikke iverksetter egnede utbedringstiltak, skal ikke overstige 5 % av organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning beregnet i samsvar med artikkel 9. Uten at det berører artikkel 21, skal Kommisjonens inndrivelse av tvangsmulkten ikke overstige taket på 5 %.

c) Det samlede beløpet for tvangsmulkten som ilegges en anerkjent organisasjon i samsvar med artikkel 7 nr. 1, og som påløper så lenge organisasjonen ikke iverksetter hensiktsmessige forebyggende eller utbedrende tiltak, skal ikke overstige 5 % av organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning beregnet i samsvar med artikkel 9. Uten at det berører artikkel 21, skal Kommisjonens inndrivelse av tvangsmulkten ikke overstige taket på 5 %.

Artikkel 9

Beregning av omsetning

1. Med henblikk på denne forordningen skal den berørte anerkjente organisasjonens totale gjennomsnittlige omsetning være en tredel av det beløpet som oppnås ved å legge sammen den samlede omsetningen, over de tre regnskapsårene forut for Kommisjonens beslutning, til morforetaket som innehar anerkjennelsen, samt til alle juridiske personer som er omfattet av denne anerkjennelsen ved utgangen av hvert år.

2. Når det gjelder et konsern med eksternt godkjent konsernregnskap, skal omsetningen nevnt i nr. 1, for så vidt angår morforetaket og alle juridiske personer som inngår i nevnte konsern og er omfattet av anerkjennelsen ved utgangen av hvert regnskapsår, være disse foretakenes konsoliderte inntekter.

3. Ved anvendelsen av nr. 1 og 2 skal det bare tas hensyn til virksomhet som omfattes av virkeområdet for forordning (EF) nr. 391/2009.

KAPITTEL III

TILBAKETREKKING AV ANERKJENNELSE

Artikkel 10

Tilbaketrekking av anerkjennelse

1. Kommisjonen kan på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat vedta en beslutning om å trekke tilbake anerkjennelsen av en organisasjon, i tilfellene nevnt i artikkel 7 nr. 1 bokstav a)–e) i forordning (EF) nr. 391/2009.

2. For å avgjøre om et gjentatt og grovt tilfelle av manglende overholdelse utgjør en uakseptabel trussel mot sikkerheten eller miljøet i samsvar med artikkel 7 nr. 1 bokstav a) og b) i forordning (EF) nr. 391/2009, skal følgende elementer tas i betraktning:

a) Opplysningene og omstendighetene nevnt i artikkel 7 nr. 2 i forordning (EF) nr. 391/2009, særlig i lys av omstendighetene nevnt i artikkel 5 og 6 i denne forordningen.

b) Kriteriene og eventuelt terskelverdiene definert i kommisjonsvedtak 2009/491/EF.

3. Når bøter og tvangsmulkt ilagt en anerkjent organisasjon når det maksimale taket som er fastsatt i samsvar med artikkel 6 nr. 3 i forordning (EF) nr. 391/2009, og den anerkjente organisasjonen ikke har truffet egnede korrigerende tiltak, kan Kommisjonen anse at disse tiltakene ikke har oppfylt formålet om å fjerne potensielle trusler mot sikkerheten eller miljøet.

Artikkel 11

Prosedyre for å trekke tilbake en anerkjennelse på anmodning fra en medlemsstat

1. Dersom en medlemsstat anmoder Kommisjonen om å trekke tilbake anerkjennelsen av en organisasjon i samsvar med artikkel 7 nr. 3 i forordning (EF) nr. 391/2009, skal den rette denne anmodningen skriftlig til Kommisjonen.

2. Den anmodende medlemsstaten skal forklare årsakene til anmodningen inngående og med henvisning, der det er relevant, til kriteriene oppført i artikkel 7 nr. 1 og omstendighetene oppført i artikkel 7 nr. 2 i forordning (EF) nr. 391/2009, samt omstendighetene oppført i artikkel 10 nr. 2 og 3 i denne forordningen.

3. Den anmodende medlemsstaten skal framlegge for Kommisjonen all nødvendig dokumentasjon til støtte for sin anmodning, behørig klassifisert og nummerert.

4. Kommisjonen skal bekrefte mottak av medlemsstatens anmodning skriftlig.

5. Dersom Kommisjonen anser at det er nødvendig med ytterligere opplysninger, presiseringer eller bevis for å treffe en beslutning, skal den informere den anmodende medlemsstaten om dette og oppfordre den til å supplere innsendingen innen en fastsatt frist, som skal være på minst fire uker. Medlemsstatens anmodning skal ikke anses som fullstendig før alle nødvendige opplysninger er framlagt.

6. Innen ett år etter mottak av en fullstendig anmodning skal Kommisjonen, dersom den konkluderer med at medlemsstatens anmodning er berettiget, rette en meddelelse om klagepunkter til den berørte organisasjonen i samsvar med artikkel 12, med sikte på å trekke tilbake dennes anerkjennelse i samsvar med denne forordningen. I så tilfelle skal den anmodende medlemsstat gis den behandling og de rettigheter som en berørt medlemsstat har rett til i henhold til kapittel IV i denne forordningen.

Dersom Kommisjonen innen samme frist fastslår at medlemsstatens anmodning er uberettiget, skal den informere den anmodende medlemsstaten med angivelse av årsakene til dette, og oppfordre den til å framlegge sine merknader innen en fastsatt frist, som skal være på minst tre måneder. Kommisjonen skal innen seks måneder etter mottak av disse merknadene enten bekrefte at anmodningen er uberettiget, eller utstede en meddelelse om klagepunkter i samsvar med første ledd.

7. Dersom Kommisjonen konkluderer med at medlemsstatens anmodning er uberettiget eller at den fortsatt er ufullstendig etter utløpet av fristen nevnt i nr. 5, kan Kommisjonen velge å innarbeide hele eller deler av denne anmodningen og tilhørende dokumentasjon i vurderingen av den anerkjente organisasjonen som foretas i samsvar med artikkel 8 i forordning (EF) nr. 391/2009.

8. Kommisjonen skal hvert år avlegge en rapport til COSS om anmodninger om tilbaketrekking som er innsendt av medlemsstatene, og om de pågående tilbaketrekkingsprosedyrene som Kommisjonen har innledet.

KAPITTEL IV

FELLES BESTEMMELSER

Artikkel 12

Meddelelse om klagepunkter

1. Dersom Kommisjonen anser at det er grunn til å ilegge en anerkjent organisasjon en bot og en tvangsmulkt i samsvar med artikkel 6 i forordning (EF) nr. 391/2009, eller til å trekke tilbake en organisasjons anerkjennelse i samsvar med artikkel 7 i nevnte forordning, skal den rette en meddelelse om klagepunkter til organisasjonen og underrette de berørte medlemsstatene.

2. Meddelelsen om klagepunkter skal inneholde

a) en detaljert redegjørelse for den anerkjente organisasjonens tiltak og unnlatelser, herunder en beskrivelse av de relevante fakta og angivelse av de bestemmelsene i forordning (EF) nr. 391/2009 som Kommisjonen mener at den anerkjente organisasjonen har overtrådt,

b) angivelse av dokumentasjonen som de relevante funnene bygger på, herunder med henvisning til inspeksjonsrapporter, vurderingsrapporter eller andre relevante dokumenter som tidligere er oversendt til den berørte organisasjonen av Kommisjonen eller Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå på vegne av Kommisjonen,

c) en melding om at Kommisjonen har myndighet til å ilegge bøter og tvangsmulkt eller trekke tilbake anerkjennelsen i samsvar med artikkel 6 eller 7 i forordning (EF) nr. 391/2009.

3. Når Kommisjonen oversender meddelelsen om klagepunkter, skal den oppfordre den anerkjente organisasjonen og de berørte medlemsstatene til å sende inn skriftlige merknader innen en fastsatt frist, som under ingen omstendigheter skal være mindre enn seks uker fra datoen for mottak av meddelelsen om klagepunkter. Kommisjonen skal ikke være forpliktet til å ta hensyn til merknader mottatt etter fristens utløp, uten at dette berører bestemmelsene i artikkel 24 nr. 4 i denne forordningen.

4. Sendingen av en meddelelse om klagepunkter skal ikke medføre at vurderingen av den berørte organisasjonen suspenderes. Kommisjonen kan, når som helst før den treffer en beslutning om å ilegge en bot og tvangsmulkt eller å trekke tilbake anerkjennelsen i samsvar med denne forordningen, beslutte å foreta ytterligere inspeksjoner av en organisasjons kontorer og anlegg, besøke skip som er sertifisert av organisasjonen, eller skriftlig anmode den anerkjente organisasjonen om å gi ytterligere informasjon om organisasjonens overholdelse av kriteriene og forpliktelsene i henhold til forordning (EF) nr. 391/2009.

5. Kommisjonen kan når som helst før den vedtar en beslutning om å ilegge en bot og tvangsmulkt eller trekke tilbake anerkjennelsen i samsvar med denne forordningen, endre sin vurdering av den berørte anerkjente organisasjonen. Dersom den nye vurderingen er forskjellig fra vurderingen som førte til meddelelsen om klagepunkter, fordi det er avdekket nye faktiske forhold, eller fordi det er funnet nye overtredelser eller nye omstendigheter med hensyn til hvor grov en overtredelse er, eller hvordan den påvirker sikkerheten og miljøet, skal Kommisjonen utstede en ny meddelelse om klagepunkter.

Artikkel 13

Anmodninger om opplysninger

For å klargjøre saksforholdene ved anvendelsen av artikkel 12 kan Kommisjonen skriftlig anmode den anerkjente organisasjonen om å avgi skriftlige eller muntlige forklaringer eller framlegge opplysninger eller dokumenter innen en fastsatt frist, som under ingen omstendigheter skal være mindre enn fire uker. I slike tilfeller skal Kommisjonen informere den anerkjente organisasjonen om tvangsmulkten og bøtene den kan ilegges dersom den ikke etterkommer anmodningen, eller dersom den uten gyldig grunn drøyer med å framlegge opplysninger eller bevisst gir uriktige, ufullstendige eller villedende opplysninger til Kommisjonen.

Artikkel 14

Muntlig høring

1. Kommisjonen skal på anmodning fra den anerkjente organisasjonen som det er rettet en meddelelse om klagepunkter til, gi denne organisasjonen mulighet til å framlegge sine argumenter i en muntlig høring.

2. Kommisjonen skal invitere vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene og kan, på eget initiativ eller på anmodning fra berørte medlemsstater, invitere andre personer med en berettiget interesse i overtredelsene til å delta i den muntlige høringen. Kommisjonen kan velge å bli bistått av Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå.

3. Fysiske eller privatrettslige juridiske personer som er invitert til å delta, skal enten møte personlig eller være representert ved juridiske eller bemyndigede representanter. Medlemsstatene skal være representert ved medlemsstatens tjenestemenn.

4. Den muntlige høringen skal ikke være offentlig. Hver invitert person kan høres alene eller i nærvær av andre personer som er invitert til å delta, idet det tas hensyn til den anerkjente organisasjonens og andre parters rettmessige interesse av å beskytte sine forretningshemmeligheter og andre fortrolige opplysninger.

5. Uttalelsene fra hver av de hørte personene skal protokollføres. På anmodning skal protokollen fra høringen gjøres tilgjengelig for de personer som deltok i høringen, og for de berørte medlemsstatene.

Artikkel 15

Tvangsmulkt ved manglende samarbeid

1. Når Kommisjonen har til hensikt å vedta en beslutning om tvangsmulkt som omhandlet i artikkel 7 nr. 1, som skal ilegges en anerkjent organisasjon som ikke har gjennomført eller uten gyldig grunn drøyer med å gjennomføre forebyggende og utbedrende tiltak som Kommisjonen har krevd, skal den først underrette den anerkjente organisasjonen skriftlig.

2. I Kommisjonens underretning i samsvar med nr. 1 skal det vises til det spesifikke forebyggende og utbedrende tiltaket som ikke er truffet av den anerkjente organisasjonen, og dokumentasjonen som ligger til grunn, og den anerkjente organisasjonen skal informeres om tvangsmulkten som Kommisjonen vurderer.

3. Kommisjonen skal fastsette en frist innen hvilken den anerkjente organisasjonen kan sende inn skriftlige merknader til Kommisjonen. Kommisjonen skal ikke være forpliktet til å ta hensyn til skriftlige merknader som mottas etter utløpet av nevnte frist.

Artikkel 16

Dokumentinnsyn

1. Kommisjonen skal på anmodning fra den anerkjente organisasjonen som det er rettet en meddelelse om klagepunkter til, gi innsyn i saksmappa som inneholder dokumenter og annen dokumentasjon som Kommisjonen har samlet inn om den påståtte overtredelsen.

2. Kommisjonen skal fastsette datoen og de relevante praktiske ordningene for den anerkjente organisasjonens tilgang til saksmappen, som kan gis i ren elektronisk form.

3. Kommisjonen skal på anmodning gjøre en liste over alle dokumentene i saksmappen tilgjengelig for den berørte anerkjente organisasjonen.

4. Den berørte anerkjente organisasjonen skal ha rett til innsyn i dokumentene og opplysningene i saksmappen. Når Kommisjonen gir slikt innsyn, skal den ta behørig hensyn til forretningshemmeligheter, fortrolige opplysninger eller dokumenter av intern art utstedt av Kommisjonen eller Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå.

5. Med hensyn til nr. 4 kan Kommisjonens og Det europeiske sjøsikkerhetsbyrås interne dokumenter omfatte

a) dokumenter eller deler av dokumenter som gjelder interne drøftinger i Kommisjonen og dens enheter og i Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå, herunder Det europeiske sjøsikkerhetsbyrås uttalelser og anbefalinger til Kommisjonen,

b) dokumenter eller deler av dokumenter som inngår i korrespondansen mellom Kommisjonen og Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå eller mellom Kommisjonen og medlemsstatene.

Artikkel 17

Rettslig bistand

Den anerkjente organisasjonen skal ha rett til rettslig bistand i alle faser av saksbehandlingen i henhold til denne forordningen.

Artikkel 18

Fortrolighet, taushetsplikt og retten til å forholde seg taus

1. Prosedyrer i henhold til denne forordningen skal gjennomføres i samsvar med prinsippene om fortrolighet og taushetsplikt.

2. Kommisjonen, Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå og myndighetene i de berørte medlemsstatene, samt deres tjenestemenn og øvrige ansatte under deres tilsyn, skal ikke gi videre opplysninger som de mottar eller utveksler i henhold til denne forordningen, og som er omfattet av fortrolighets- og taushetsplikt.

3. Enhver anerkjent organisasjon eller annen person som sender inn informasjon eller merknader i henhold til denne forordningen, skal angi klart hvilket materiale som eventuelt anses som fortrolig, og begrunne dette, og skal framlegge en særskilt, ikke-fortrolig versjon innen den datoen Kommisjonen fastsetter.

4. Kommisjonen kan også kreve at anerkjente organisasjoner og andre berørte parter angir hvilke deler av en rapport, en meddelelse om klagepunkter eller en beslutning vedtatt av Kommisjonen, som i deres øyne inneholder forretningshemmeligheter.

5. Dersom ingenting angis i henhold til nr. 3 og 4, kan Kommisjonen gå ut fra at de aktuelle opplysningene eller merknadene ikke inneholder fortrolige opplysninger.

6. Uten at det berører artikkel 9 i forordning (EF) nr. 391/2009, skal anerkjente organisasjoner ha rett til å forholde seg tause i situasjoner der de ellers ville være tvunget til å gi svar som kunne innebære en innrømmelse av en overtredelse fra deres side.

Artikkel 19

Beslutning

1. En beslutning om å ilegge bøter eller tvangsmulkt eller tilbakekalling av anerkjennelse i samsvar med denne forordningen skal utelukkende være basert på forhold som den berørte anerkjente organisasjonen har fått mulighet til å sende inn sine betraktninger om.

2. Beslutningen om å ilegge en bot eller tvangsmulkt og fastsettelsen av et passende beløp skal ta hensyn til prinsippene om at boten eller tvangsmulkten skal være virkningsfull, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

3. Når Kommisjonen treffer tiltak i samsvar med denne forordningen og treffer en beslutning om grovheten og virkningen av de aktuelle handlingene eller unnlatelsene på sikkerheten og miljøet, skal den ta hensyn til nasjonale tiltak som allerede er truffet på grunnlag av de samme fakta mot den aktuelle anerkjente organisasjonen, særlig når organisasjonen allerede har vært gjenstand for rettslige prosedyrer eller tvangsfullbyrdelsesprosedyrer.

4. En anerkjent organisasjons handlinger eller unnlatelser som ligger til grunn for tiltak som er truffet i samsvar med denne forordningen, skal ikke være gjenstand for ytterligere tiltak. Disse handlingene eller unnlatelsene kan imidlertid tas i betraktning i senere beslutninger vedtatt i samsvar med denne forordningen for å vurdere om gjentakelser skjer.

5. Kommisjonen skal vedta en beslutning om å ilegge tvangsmulkt eller en beslutning om å ilegge bøter og tvangsmulkt etter prosedyren som får anvendelse i henhold til artikkel 12 nr. 2 i forordning (EF) nr. 391/2009.

6. En beslutning om å trekke tilbake anerkjennelsen av en anerkjent organisasjon skal vedtas av Kommisjonen etter prosedyren som får anvendelse i henhold til artikkel 12 nr. 3 i forordning (EF) nr. 391/2009.

Artikkel 20

Rettsmidler, underretning og offentliggjøring

1. Kommisjonen skal informere den berørte anerkjente organisasjonen om hvilke rettsmidler som er tilgjengelige.

2. Kommisjonen skal underrette Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå og medlemsstatene om sin beslutning til orientering.

3. Når det er berettiget, særlig av hensyn til sikkerhet eller beskyttelse av miljøet, kan Kommisjonen offentliggjøre sin beslutning. Når Kommisjonen offentliggjør nærmere detaljer om sin beslutning eller informerer medlemsstatene, skal den ta hensyn til den berørte anerkjente organisasjonens og andre berørte personers rettmessige interesser.

Artikkel 21

Inndriving av bøter og tvangsmulkter

Kommisjonen skal inndrive bøtene og tvangsmulkten ved å utstede en innkrevingsordre og en debetnota stilet til den berørte anerkjente organisasjonen i samsvar med artikkel 78–80 og artikkel 83 i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012([1]) og artikkel 80–92 i delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1268/2012([2]).

Artikkel 22

Foreldelsesfrister for ilegging av bøter og tvangsmulkter

1. Kommisjonens rett til å ilegge en anerkjent organisasjon bøter og/eller tvangsmulkt i samsvar med denne forordningen skal opphøre fem år etter datoen da den anerkjente organisasjonens handling eller unnlatelse som ga opphav til en overtredelse fastslått i samsvar med artikkel 3 i denne forordningen, ble begått. Ved vedvarende eller gjentatte overtredelser regnes imidlertid fristen fra den dagen da overtredelsen opphører.

Kommisjonens rett til å ilegge en anerkjent organisasjon tvangsmulkt i samsvar med artikkel 15 i denne forordningen skal opphøre tre år etter datoen da den anerkjente organisasjonens handling eller unnlatelse, som Kommisjonen krevde hensiktsmessige forebyggende og utbedrende tiltak for, ble begått.

2. Ethvert tiltak som treffes av Kommisjonen eller Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå med henblikk på vurderings- eller overtredelsesprosedyren i forbindelse med den anerkjente organisasjonens handling eller unnlatelse, skal avbryte den relevante foreldelsesfristen fastsatt i nr. 1. Foreldelsesfristen skal avbrytes med virkning fra den datoen da Kommisjonens eller byråets tiltak meddeles den anerkjente organisasjonen.

3. Ny foreldelsesfrist regnes fra hver avbrytelse. Foreldelsesfristen skal imidlertid ikke overskride en periode som er dobbelt så lang som den opprinnelige foreldelsesfristen, unntatt når fristen er utsatt i henhold til nr. 4.

4. Foreldelsesfristen for ilegging av tvangsmulkt skal suspenderes så lenge Kommisjonens beslutning er under behandling ved Den europeiske unions domstol.

Artikkel 23

Foreldelsesfrister for innkreving av bøter og tvangsmulkter

1. Retten til å innlede innkreving av bøter og/eller tvangsmulkt opphører ett år etter at beslutningen i henhold til artikkel 19 er blitt endelig.

2. Foreldelsesfristen nevnt i nr. 1 avbrytes av ethvert tiltak som Kommisjonen eller en medlemsstat på anmodning fra Kommisjonen treffer for å tvangsinndrive bøtene og/eller tvangsmulkten.

3. Ny foreldelsesfrist regnes fra hver avbrytelse.

4. Foreldelsesfristene fastsatt i nr. 1 og 2 skal suspenderes så lenge

a) betalingsfristen gjelder,

b) tvangsinndriving er suspendert i henhold til en beslutning truffet av Den europeiske unions domstol.

([1]) EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1.
([2]) EUT L 362 av 31.12.2012, s. 1.

Artikkel 24

Anvendelse av frister

1. Fristene fastsatt i denne forordningen skal løpe fra dagen etter at kommisjonsmeldingen er mottatt eller er personlig overlevert.

2. Dersom det gjelder en melding til Kommisjonen, skal de relevante fristene anses å være overholdt når meldingen er sendt som rekommandert brev før den relevante fristen utløper.

3. Ved fastsettelsen av fristene skal Kommisjonen ta hensyn til både retten til en rettferdig rettergang og de særlige omstendighetene ved hver beslutningsprosess i henhold til denne forordningen.

4. Fristene kan eventuelt forlenges etter begrunnet anmodning framsatt før den opprinnelige fristen utløper.

Artikkel 25

Samarbeid med nasjonale vedkommende myndigheter

Kommisjonen skal bruke opplysningene de får fra de nasjonale vedkommende myndighetene som svar på en anmodning fra Kommisjonen i henhold til denne forordningen, bare til følgende formål:

a) For å utføre de oppgavene den er pålagt i forbindelse med anerkjennelse av og tilsyn med anerkjente organisasjoner i henhold til forordning (EF) nr. 391/2009.

b) Som dokumentasjon med henblikk på beslutningstaking i henhold til denne forordningen, uten at det berører artikkel 16 og 18 i denne forordningen.

KAPITTEL V

SLUTTBESTEMMELSER

Artikkel 26

Anvendelse

Hendelser som har funnet sted før ikrafttredelsesdatoen for forordning (EF) nr. 391/2009, skal ikke føre til tiltak i samsvar med denne forordningen.

Artikkel 27

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 18. juli 2014.

For Kommisjonen

José Manuel BARROSO

President